

A „Borsszem Jankó”-ban „Bukovay Absentius” alakját sok éven át ő írta. Első színművét, a „Bál után” c. egyfelvonásost 1887-ben játszották először, a Nemzeti Színházban. 1888-ban Rákosi Viktorral együtt „Sára és Bernát” címen paródiát írt, amelyet a Népszínház adott elő először, 1888 dec 18-án. 1891-ben a Nemzeti Színházban került színre először „Legénybucsu” c. egyfelvonásosa, 1894 febr. 16-án pedig u. o. a „Baba” c. boházata. 1897-ben Makai Emillel együtt írta „Kaland” c. dramolettjét 2 szakaszban, amelyet a Vígsház adott elő, 1897 jan. 17.-én. 1904 márc. 20-án mutatta be a Nemzeti Színház „Utazás az özvegység felé” c. vígjátékát. Ezt a darabot dr. Diósy Béla fordításában a berlini Neues Deutsches Theater is előadta 1905. szeptember 19-én, franciára lefordította Iréne de Neville „La course au veuvage” címmel. 1905 március 3-án a Vígsházban került színre először „A színház ördöge” című három felvonásos vígjátéka. Fordításai: „Éljen a kispáros” című életkép 4 felv. írta Carlweis, első előadása 1896. jul. 1-én, a Vígsházban; ugyanitt „A hajnali vendég” vj. 1 felv. írta: Siraudin. Bem. 1899. febr. 28. Válogatott művei könyvalakban (3 kötet) „Derü” c. alatt jelent meg. Sz. F. Keglevich István gróf fal egyik megalapítója és 1894-től 1901-ig első dramaturg-igazgatója volt a Vígsháznak. 1904-ben kir. közjegyzővé nevezték ki. 1907-ben a Petőfi Társaság rendes tagjává választotta. A jogi szakirodalom terén is számos, a könyvpiacra is megjelent munkájával tünt ki. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesületének alelnöke.

Szécsi Magda, operett-primadonna, sz. 1886 szept. 30-án, Budapesten. 1909-10 telén a Royal Orfeum tagja, majd 1911 szept. havában a kaposvár-pozsonyi színház primadonnája lett. 1912 okt. 12-étől a bécsi Carltheater tagja, amidőn Fall Leó „Lieber Augustin” c. operettjében, Anna szerepében mutatkozott be. A művésznő nagyon megtetszett a bécsieknek, éneke és tánca teljes hatást keltett. 1913 jan. havában a Vígsház vendége volt, ekkor a „Tatárjárás”-ban Riza

bárónó szerepét játszotta, ez év jun. havában meghívták a hamburgi Schultze-Theater-hez vendégszereplésre, itt a „Der lachende Ehemann”-ban mint Etelka jelentős sikert ért el; ez év nov. elején a hannoveri városi színház hívta meg vendégszereplésre. („Leutnantsliebchen”). Ezután a frankfurti operaház tagja lett. 1914 jul. havától a berlini Monti-Theater primadonnája volt.

Szécsi Sándor, színész, sz. 1876-ban, Pozsonyban. A Rákosi-iskolából 1895-ben a Népszínházhoz, majd a Kisfaludy színházhoz szerződött. Innen a Magyar Színházhoz szerződött, de már nem léphetett fel, mert 1898-ban ifjon ragadta el a halál, mielőtt még tanulmányainak és jeles tehetségének eredményeit élvezhette volna.

Szederkényi Anna, író, sz. 1883 nov. 26-án, Keresztes-Nyáradon, Borsod m. Polgári iskolát végzett Miskolcon, azután pedig tanítónőképzőt Nagyváradon. Nagybolyokon tanítónő lett. 1904-ben házasságot kötött Haraszthy Lajossal. Munkái: „Laterna Magica”, mimodráma 1 felv. Bem. 1911. Magyar Színház. 1924. febr. 23-án bem. a Városi Színház. „A kőfalon túl”, színmű 3 felv. Bem. 1911 jan. 28. Kamarajáték előadása a Zeneakadémián. „A spájzkulcs”, boh. 1 felv. (1915.) „A legtisztább víz”, játék 4 felv. Bem. 1927. máj. 8. Belvárosi Színház. (A Színész-szövetség előadásában.)

Szedő Miklós, operaénekes, sz. 1898 jun. 8-án, Budapesten. Orvosnak készült és mint a budapesti önkéntes mentőegyesület orvosa 4 évet töltött e pályán. Közben mint dalénekes is feltűnt és tovább képezte hangját. Ezalatt nagy buzgósággal létrehozta az európai híró mentőmuzeumot. Énektanulmányait Krammer Teréznel, dr. Kovács Ferencnél, ifj. Abrányi Emilnél, Márkus Dezsőnél és más jeles tanároknál végezte. A kiváló tenorénekes már a tanulása második évében önálló hangversenyt adott a Zeneakadémia nagytermében, ahol Kodály Zoltán „Énekszó” c. művével frenetikus sikert ért el. 1924 jun. havában már az Operaház sietett tagjává megnyerni; itt